

Атанас Далчев
Синеокото момче

На Ал. Геров

Стаята полека потъмнява,
става тъмно като във гора.
Синеокото момче оставя
своята игра.

И привлечено от смъртен тропот,
от далечен тропот на коли,
спира пред големия прозорец:
пролетният дъжд вали.

Въздухът трепери, лястовици
режат като ножици дъжда
и вървят по електрическите жици
капчици вода.

Малкото момче във здрача слуша
как расте градинската трева
и растат на неговите устни
някакви слова.

И само то почва да говори
с лястовиците, със вечерта,
със помръкналите кръгозори,
с бога и света.

1930 г.

КРАЙ

© 1930 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12131>]